

2.12.2025

Valtiovarainministeriön asetus Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta vuosina 2026 ja 2027

1. Asian tausta ja asetusehdotuksen pääasiallinen sisältö

Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta vuonna 2025 annetun valtiovarainministeriön asetuksen (791/2024) voimassaolo päättyy 31.12.2025. Asetuksen voimassaolon päättymisen vuoksi ehdotetaan annettavaksi uusi asetus Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta. Ehdotettu asetus olisi määräaikainen ja voimassa 1.1.2026–31.12.2027.

Asetusehdotuksen mukaan ennakkoratkaisujen antamisesta perittäviä maksuja korotettaisiin keskimäärin kuudella ja enintään 10 prosentilla lähimpään kymmeneen euroon pyöristettynä. Asetuksessa ehdotetaan luovuttavaksi Verohallinnon antamien ennakkoratkaisujen osalta samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen puolituksesta ja jatkossa kustakin ennakkoratkaisusta perittäisiin itsenäinen maksu. Perintö- ja lahjaverotusta koskevasta ennakkoratkaisusta, rajoitetusti verovelvollisen lähdeveroa tai korkotulon lähdeveroa koskevista ennakkoratkaisuista sekä kiinteistöverotusta, varainsiirtoverotusta tai arpajaisverotusta koskevista ennakkoratkaisuista perittävät maksut ehdotetaan jaettavaksi kahteen hintaluokkaan nykyisen yhden kiinteähintaisen maksun sijasta. Valmisteverotusta koskevat ennakkoratkaisut jaettaisiin nykyisen kahden suoritteen sijasta kolmeen suoritteeseen ja valmisteveroluvat nykyisen 13 suoritteen sijasta seitsemään suoritteeseen. Ehdotuksen mukaan käsittelymaksu perittäisiin jatkossa vain asiassa, jossa Verohallinto päättää olla antamatta ennakkoratkaisua, jättää hakemuksen tutkimatta tai jättää asian sillensä.

Ehdotusten tavoitteena on maksujen oikeudenmukainen kohdentuminen ja maksullisen toiminnan kustannusvastaavuuden parantaminen ennakkoratkaisuiden osalta. Ehdotusten avulla selkiytettäisiin asetuksen liitteenä olevaa maksutaulukkoa. Ehdotusten tarkoituksena on taata, että Verohallinnolla on myös jatkossa mahdollisuus antaa päätöksiä ja ennakkoratkaisuja silloin, kun verovelvollisella on siihen tarve. Lisäksi ehdotettavat muutokset vähentäisivät maksullisesta toiminnasta aiheutuvia kustannuksia ohjaamalla maksujen avulla asiakkaiden tekemien hakemusten ja kysymysten sisältöä.

2. Asetuksenantovaltuus

Valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n mukaan asianomainen ministeriö päättää, mitkä ministeriön ja hallinnonalan muiden viranomaisten suoritteet tai suoriteryhvät ovat maksullisia ja mistä suoritteesta tai suoriteryhmästä maksu määrätään omakustannusarvon perusteella sekä mitkä suoritteet hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein. Asiasta säädetään ministeriön asetuksella.

Eräiden ennakoratkaisujen maksuperusteista annetun lain (1209/2006) 5 §:n mukaan Verohallinnon päätösmaksuista sekä käsittelymaksuista säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

3. Nykytila ja sen arviointi

Valtion maksuperustelain 8 §:n, viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999, julkisuuslaki) 34 §:n ja eräiden ennakoratkaisujen maksuperusteista annetun lain 5 §:n nojalla on annettu valtiovarainministeriön asetus Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta vuonna 2025.

Voimassa olevassa asetuksessa säädetään maksullisista julkisoikeudellisista ja liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavista suoritteista sekä hakemuksesta annettavien Verohallinnon ennakoratkaisujen päätösmaksuista ja käsittelymaksuista. Asetuksen liitteenä olevassa maksutaulukossa on lueteltu eri suoritteita koskevat maksut. Suoritteista peritään joko maksutaulukon mukainen kiinteä maksu tai suoritteiden omakustannusarvoon perustuva maksu, joka määräytyy maksutaulukossa esitettyjen hinnoitteluperusteiden mukaan.

Verotuksen toimittaminen on Verohallinnon asiakkaille maksutonta eikä Verohallinto ota maksua sellaisista suoritteista, jotka liittyvät verotuksen toimittamiseen. Maksullisen toiminnan osalta tavoitteena on toteuttaa maksuperustelain ja maksullisia suoritteita koskevan erityissääntelyn vaatimukset mahdollisimman vähäisin kustannuksin.

Verohallinnon on otettava valtion maksuperustelain mukaisesti maksu muun muassa hakemuksesta annettavista päätöksistä taikka muista vastaanottajan toimenpiteestä johtuvista suoritteista. Julkisoikeudellisen suoritteiden hinnoittelun perusteena ovat pääsääntöisesti suoritteiden tuottamisesta valtiolle aiheutuneet keskimääräiset kokonaiskustannukset, eli omakustannusarvo.

Verohallinnon maksullisiin suoritteisiin sovelletaan valtion maksuperustelakia ja lakia eräiden ennakoratkaisujen maksuperusteista ja niiden nojalla annettua valtiovarainministeriön asetusta Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta.

Voimassa oleva Verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta annettu asetus ja sen liitteenä oleva hinnasto tulivat voimaan vuoden 2025 alussa ja ovat voimassa vuoden 2025 loppuun asti. Hintataulukon mukaisia suoritteiden euromääräisiä

hintoja korotettiin keskimäärin 75 prosenttia vuoden 2025 alusta. Keskusverolautakunnan antamien ennakkoratkaisuiden hintoja korotettiin 20 prosentilla verrattuna vuosina 2022–2024 voimassa olleeseen asetukseen. Voimassa olevan asetuksen tavoitteet ovat pääasiassa täyttyneet, eikä Verohallinnon määräämistä maksuista ole haettu muutosta.

Syynä vuoden 2025 alussa voimaan tulleisiin merkittäviin korotuksiin oli ensinnäkin se, ettei maksullisista suoritteista perittyjä hintoja ollut korotettu vuoden 2019 jälkeen, minkä vuoksi kustannusvastaavuudet olivat heikentyneet kustannusten nousun myötä. Toisena syynä korotuksiin oli se, että Verohallinnossa kustannusvastaavuudet alettiin laskea vuodesta 2024 alkaen Valtiokonttorin antaman maksullisen toiminnan kustannusvastaavuuslaskelman laatimista koskevan määräyksen mukaisesti. Laskentamallin muutoksella oli merkittävä vaikutus maksullisen toiminnan kustannusvastaavuuksiin, sillä sen käyttöönoton myötä kokonaiskustannuksiin alettiin sisällyttää erilliskustannusten lisäksi maksullisen toiminnan osuus myös muista viraston yhteiskustannuksista, pääomakustannuksista ja muista laskennallisista eristä. Tätä ennen maksullisen toiminnan suoritteille oli erilliskustannusten lisäksi vyörytetty vain poissaolojen kustannukset. Valtiokonttorin määräyksen mukaisella laskentamallilla kustannusvastaavuus oli 23,1 prosenttia vuonna 2024 ennakkoratkaisuiden osalta. Vuoteen 2023 asti käytetyn laskentamallin mukaan kustannusvastaavuus vuonna 2024 olisi ollut 54,6 prosenttia. Vuoden 2025 alussa voimaan tulleet hinnankorotukset eivät ole merkittävästi vaikuttaneet suoritteiden kysyntään ja ovat täten parantaneet sekä ennakkoratkaisujen että julkisoikeudellisten suoritteiden kustannusvastaavuuksia suunnitellun mukaisesti.

Ennakkoratkaisujen osalta kustannusvastaavuuden ennakoitaan nousevan vuonna 2025 noin 44 prosenttiin viime vuoden 23,1 prosentista. Asetusehdotuksessa ehdotettujen muutosten kautta kustannusvastaavuuden ennustetaan nousevan noin 53 prosenttiin vuonna 2026. Julkisoikeudellisten suoritteiden kustannusvastaavuuden arvioidaan nousevan vuonna 2025 lähelle lain edellyttämää 100 prosentin.

4. Ehdotus asetukseksi

1 §. *Maksulliset julkisoikeudelliset suoritukset*

Pykälässä säädettäisiin Verohallinnon maksullisista julkisoikeudellisista suoritteista.

Pykälä vastaisi voimassa olevan asetuksen 1 §:ää.

2 §. *Ennakkoratkaisut*

Pykälässä säädettäisiin Verohallinnon antamista ennakkoratkaisuksista perittävistä maksuista.

Pykälän 1 momentti vastaisi voimassa olevan asetuksen 2 §:n 1 momenttia.

Pykälän 2 momentin mukaan ehdotetussa pykälässä tarkoitetusta suoritteesta perittäisiin päätös- ja käsittelymaksu kiinteähintaisena tämän asetuksen liitteenä olevan maksutaulukon mukaisesti. Ennakkoratkaisujen päätösmaksu on ennakkoratkaisukohtainen. Autoverotusta koskevien ennakkoratkaisujen päätösmaksu on ajoneuvo kohtainen.

Voimassa olevan asetuksen 2 §:n 4 momentin mukaan samaan asiakokonaisuuteen liittyvien Verohallinnon antamien ennakkoratkaisujen hinta on puolet maksutaulukon mukaisesta päätösmaksusta kuitenkin niin, että autoverotusta koskevien ennakkoratkaisujen päätösmaksu on aina ajoneuvo kohtainen. Ehdotetussa asetuksessa ehdotetaan luovuttavaksi samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen puolituksesta ja jatkossa kustakin ennakkoratkaisusta perittäisiin itsenäinen maksu. Maksu määrättäisiin itsenäisesti kunkin verolajin ennakkoratkaisua annettaessa. Voimassa olevan asetuksen 2 §:n 5 momenttia vastaavasti ehdotetun 2 §:n 2 momentin mukaan autoverotusta koskevien ennakkoratkaisujen päätösmaksu olisi ajoneuvo kohtainen.

3 §. *Muut suoritteet*

Pykälässä säädettäisiin suoritteista, jotka Verohallinto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein.

Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevan asetuksen 3 §:ää.

4 § *Voimaantulo*

Pykälässä säädettäisiin asetuksen voimaantulosta.

Pykälän 1 momentin mukaan asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2026 ja olemaan voimassa 31.12.2027 asti.

Pykälän 2 momentin mukaan asioihin, jotka ovat vireillä tämän asetuksen voimaan tullessa, sovellettaisiin tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

5. Ehdotus maksutaulukoksi

5.1. Yleistä maksujen määräytymisestä

Asetuksen liitteenä olevassa maksutaulukossa suoritteet jaettaisiin nykyiseen tapaan kahteen ryhmään. Ensimmäiseen suoriteryhmään kuuluisivat eräiden ennakkoratkaisujen maksuperusteista annetussa laissa säädettyjen perusteiden mukaan määräytyvät päätös- ja käsittelymaksut. Toiseen ryhmään kuuluisivat julkisoikeudelliset suoritteet, joihin sovellettaisiin valtion maksuperustelakia.

Verohallinnon antamien ennakkoratkaisuiden osalta kustannusvastaavuuden ennakoitaan nousevan vuonna 2025 noin 44 prosenttiin viime vuoden 23,1

prosentista. Ehdotuksen mukaan ennakkoratkaisujen antamisesta perittäviä maksuja korotettaisiin keskimäärin kuudella prosentilla ja enintään 10 prosentilla vastaten näiden palvelujen tuottamisesta aiheutuvien kustannusten nousua.

Lisäksi ennakkoratkaisuista perittävien maksujen määräytymisperusteisiin ehdotetaan muutoksia jäljempänä kohdassa 5.2 tarkemmin esitettävällä tavalla.

Julkisoikeudellisiin suoritteisiin ei ehdoteta hinnankorotuksia voimassa olevaan asetukseen verrattuna, sillä ennusteen mukaan julkisoikeudellisten suoritteiden omakustannusarvon mukainen kustannusvastaavuus saavutetaan tänä vuonna nykyisellä hintatasolla ja omakustannusarvon mukaisen kustannusvastaavuuden odotetaan säilyvän asetuksen ehdotetun voimassaolon aikana. Tuotoiltaan isoimmat julkisoikeudelliset suoritteet ovat päätös oikeudesta tappion vähentämiseen tuloverotuksessa ja valmisteveroluvat.

5.2. Ennakkoratkaisut

5.2.1. Ennakkoratkaisujen päätösmaksujen hintojen tarkistaminen

Keskusverolautakunta antaa ennakkoratkaisuja asioista, jotka ovat lain soveltamisen ja verotuskäytännön yhtenäisyyden kannalta tärkeitä. Lautakunta antaa vain erityisestä syystä pelkästään hakijan intressiin perustuvia ennakkoratkaisuja ja asialla on silloinkin käytännössä huomattava taloudellinen merkitys hakijalle. Verohallinto puolestaan antaa ennakkoratkaisuja useiden eri lakien nojalla. Ennakkoratkaisut perustuvat tällöin hakijan intressiin. Ennakkoratkaisuja on hakijan vaatimuksesta noudatettava sitovana verotuksessa. Ennakkoratkaisut ovat valituskelpoisia.

Eräiden ennakkoratkaisujen maksuperusteista annetussa laissa säädetään ennakkoratkaisun sisältävien päätösten maksuperusteista. Laissa säädetään mahdollisuudesta periä ennakkoratkaisun sisältävistä päätöksistä omakustannusarvoa alhaisempi maksu. Päätösmaksu voidaan säätää suoritteen keskimääräistä omakustannusarvoa alemmaksi silloin, kun päätös on lain soveltamisen kannalta merkittävä tai se on tärkeä verotuskäytännön yhtenäistämisen vuoksi. Maksu voidaan säätää huomattavasti omakustannusarvoa alemmaksi silloin, kun päätös koskee asiaa, jossa veroviranomaisella on lain nojalla erityinen ohjausvelvollisuus.

Verohallinnon ennakkoratkaisut on hinnoiteltu omakustannushintaa alemmaksi. Tavoitteena on, ettei ennakkoratkaisusta perittävä maksu rajoittaisi ennakkoratkaisun hakemista ja että maksut ovat ennakoitavissa ja kohtuullisia ottaen huomioon eräiden ennakkoratkaisujen maksuista annetun lain esitöissä kirjatut tavoitteet.

Ennakkoratkaisuiden kustannusvastaavuuden ennustetaan paranevan merkittävästi vuoden 2025 alusta tehtyjen hinnankorotusten myötä ja nousevan

lähelle 45 prosenttia. Ehdotuksen mukaan ennakkoratkaisujen antamisesta perittäviä maksuja korotettaisiin keskimäärin kuudella prosentilla ja enintään 10 prosentilla vastaten Valtion virka- ja työehtosopimuksen mukaisia palkkojen korotuksia seuraavalle kahdelle vuodelle huomioiden Verohallinnon tuottavuuden kehitys ja poistojen pieneneminen. Ehdotuksen mukaan suhteessa isommat korotukset painottuisivat suoritteisiin (esimerkiksi lähdeverotusta ja autoverotusta koskevat ennakkoratkaisut), joiden suoritekohtainen kustannusvastaavuus on tällä hetkellä alhaisin. Painottamalla korotuksia näihin suoritteisiin vastaisivat päätöksistä perityt maksut entistä tasaisemmin ja paremmin niiden antamisen Verohallinnolle aiheuttamia kustannuksia myös suoritetasolla. Ehdotetuilla hinnankorotuksilla ja muilla maksujen määräytymisperusteita koskevilla muutoksilla ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuuden ennustetaan nousevan ehdotetun asetuksen voimassaoloaikana vuosina 2026–2027 noin 55 prosenttiin.

Kustannusvastaavuustasojen nostaminen lähemmäksi omakustannusarvoa on tärkeää myös Verohallintoon kohdistuvien määrärahasäästöjen johdosta. Kuitenkaan ehdotettavia hinnankorotuksia isompia korotuksia ei ole nyt tarkoituksenmukaista tehdä, sillä ennakkoratkaisujen hintojen tuntuva korottaminen toistamiseen peräkkäisinä vuosina voisi johtaa siihen, että verovelvolliset vähentäisivät ennakkoratkaisujen hakemista Verohallinnolta, mikä puolestaan lisäisi jälkikäteisen valvonnan ja verotarkastuksen tarvetta. Ennakkoratkaisuhakemusten myötä Verohallinto saa ajantasaisista tiedoista yritysten liiketoimintamalleista. Ennakkoratkaisuilla on merkitystä myös verovelvollisten yhdenvertaisen kohtelun kannalta, koska Verohallinto voi usein hyödyntää antamaansa ennakkoratkaisua myös muiden vastaavien tapausten ratkaisemisessa ja asiakkaille annettavassa ohjeistuksessa.

Ehdotetussa maksutason tarkistuksessa korotukset kohdistuisivat suhteellisesti voimakkaammin niihin suoritteisiin, joiden suoritekohtainen kustannusvastaavuus on nykyisellään alhainen. Tällaisella kohdennuksella pyritään parantamaan maksujen vastaavuutta Verohallinnolle aiheutuviin kustannuksiin myös yksittäisten suoritteiden tasolla. Korotusten painottaminen näihin suoritteisiin edistää maksujen tasapuolisuutta ja kustannusvastaavuuden toteutumista.

Ehdotuksen mukaan prosentuaalisesti pienimmät korotukset kohdistuisivat keskusverolautakunnan antamiin ratkaisuihin (korotus 4 %) ja prosentuaalisesti isoimmat korotukset puolestaan autoverotusta ja rajoitetusti verovelvollisen lähdeveroa tai korkotulon lähdeveroa koskeviin ennakkoratkaisuihin sekä käsittelymaksuun (korotus 10 %).

5.2.2. Muut ennakkoratkaisuja koskevat muutosehdotukset

Luovutaan samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen puolituksesta ja jatkossa kustakin ennakkoratkaisusta peritään itsenäinen maksu

Voimassa olevan asetuksen 2 §:n 4 momentin mukaan samaan asiakokonaisuuteen liittyvien Verohallinnon antamien ennakkoratkaisujen hinta on puolet maksutaulukon mukaisesta päätösmaksusta. Samaan asiakokonaisuuteen liittyvistä ennakkoratkaisuista peritään kuitenkin aina yhteensä vähintään asiakokonaisuuteen kuuluvan kalleimman ennakkoratkaisun mukainen maksu.

Samalla asiakokonaisuudella on tarkoitettu sellaisia seikkoja, jotka voidaan ajallisesti ja asiallisesti liittää toisiinsa. Asiallisella yhteydellä tarkoitetaan, että esitetyt kysymykset liittyvät loogisesti toisiinsa ja ne voidaan käsitellä samassa asiayhteydessä. Ajallisella yhteydellä puolestaan tarkoitetaan, että ne tapahtumat joihin hakemuksella esitetyt kysymykset liittyvät tapahtuvat ajallisesti samalla kertaa tai loogisesti peräkkäisinä tapahtumina.

Asetuksessa ehdotetaan luovuttavaksi samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen puolituksesta ja jatkossa kustakin ennakkoratkaisusta perittäisiin itsenäinen maksu. Maksu määrättäisiin itsenäisesti kunkin verolajin ennakkoratkaisua annettaessa.

Verohallinnon mukaan yhtenäisen asiakokonaisuuden määrittäminen on hankalaa ja tapauskohtainen tulkinta on haastavaa maksuja määrittäessä. Vaikka ennakkoratkaisuhakemuksessa esitetyt kysymykset selvästi liittyvät toisiinsa ja samaan tilanteeseen, usein on silti haastavaa määritellä, onko asioilla sellainen riittävä yhteys toisiinsa, jotta niiden voidaan katsoa olevan samaa asiakokonaisuutta. Hinnoittelu ei siten ole yksiselitteistä käsitelijöille eikä asiakkaille. Samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen laskenta ja käsittely aiheuttavat ylimääräistä hallinnollista työtä Verohallinnolle.

Ennakkoratkaisut vaativat tyypillisesti saman määrän työtä riippumatta siitä, kuuluvatko ne samaan asiakokonaisuuteen vai ei. Maksujen puolittamisesta luopumisen seurauksena ennakkoratkaisusta peritty maksu vastaisi aiempaa paremmin sen aiheuttamaa työtä ja kustannusta. Monen verolajin tapauksissa käytettävä aika ei useinkaan lyhene, jos hakemus koskee useita verolajeja. Kun hakemus koskee useampaa verolajia, voi haasteita aiheutua myös siitä, että hakemukset käsitellään usein eritahtisesti. Nykyisen maksurakenteen puitteissa ei ole poikkeuksellista, että ensimmäisestä päätöksestä on peritty puolikas maksu, ja sen jälkeen toisen verolajin hakemus perutaan, jolloin maksu on virheellinen.

Nykyinen maksurakenne voi myös johtaa myös siihen, että Verohallinnolta haetaan varmuuden vuoksi ennakkoratkaisua kahdesta verolajista tai kaksi eri ennakkoratkaisukysymystä samasta verolajista, vaikka yhdestä verolajista annettu päätös tosiasiallisesti riittäisi vastaamaan siihen epävarmuuteen, jonka vuoksi

ennakkoratkaisua on päädytty hakemaan. Näin ollen samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen puolituksesta luopuminen vähentäisi työmäärää ja sitä kautta kustannuksia tilanteissa, joissa asiakas jättää hakematta toista, nykyisin ilman lisämaksua saatavaa ennakkoratkaisua.

Kun nykyisin samaan asiakokonaisuuteen liittyvien ennakkoratkaisujen maksut on puolitetu ja asiakokonaisuudesta muodostuvalle maksulle on määritelty yläraja, on tämä myös kannustanut asiakkaita kysymään useita kysymyksiä tai hakemaan samansisältöistä päätöstä useammalle hakijalle (esimerkiksi kaikille osakeyhtiön osakkaille) kun päätösmaksu on muodostunut useiden kysymysten tai hakijoiden osalta suhteessa edulliseksi. Maksujen puolittamisesta luopumisella kannustin kysyä useita kysymyksiä poistuisi ja hakemukset koskisivat olennaisimpia asioita.

Perintö- ja lahjaverotusta koskevasta ennakkoratkaisusta perittävä maksu jaetaan kahteen hintaluokkaan

Voimassa olevan asetuksen mukaan päätösmaksu on kiinteä 740 euroa, kun ennakkoratkaisu koskee perintö- tai lahjaverotusta riippumatta hakijan asemasta tai hakemuksen sisällöstä. Asetusehdotuksen mukaan perintö- ja lahjaverotusta koskevista ennakkoratkaisuista perittävää maksua ehdotetaan muutettavaksi siten, että maksu jaettaisiin kahteen hintaluokkaan siten, että korkeampi, yhteisöjen tuloverotusta vastaava maksu perittäisiin tilanteissa, joissa:

- hakijana on yhteisö
- hakijana on luonnollinen henkilö ja ennakkoratkaisun antamiseksi joudutaan laskemaan omaisuuden perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 55 §:n 2 momentin mukainen arvo
- ennakkoratkaisu koskee yhteisöjen verotusta riippumatta siitä, onko hakijana luonnollinen henkilö tai yhteisö.

Alempi, voimassa olevan asetuksen mukainen maksu perittäisiin tilanteissa, joissa:

- hakijana on luonnollinen henkilö eikä ennakkoratkaisu täytä edellä mainittuja kriteerejä

Perintö- ja lahjaverotuksessa on tarve periä korkeampia maksuja sellaisissa ennakkoratkaisutilanteissa, joissa viranomaisen joutuu selvittämään monimutkaisia yritys rakenteita tai tekemään monimutkaisia laskelmia esimerkiksi sukupolvenvaihdoshuojennuksen määrästä, vaikka tosiasiasa asiakas tarvitsisi vain tiedon siitä, soveltuuko huojennus tapauksessa.

Ehdotuksen mukaan sukupolvenvaihdoshuojennuksesta perittäisiin kalliimpi maksu, jos hakijana on luonnollinen henkilö ja ennakkoratkaisun antamiseksi joudutaan laskemaan omaisuuden perintö- ja lahjaverolain 55 §:n 2 momentin mukainen arvo. Muutoksen myötä tilanne vastaisi yritysjärjestelyihin omaksuttua

periaatetta ja loisi asiakkaalle kannusteen esittää kysymys muodossa, jossa verotuksen ennustettavuus toteutuu ilman kohtuuttoman vaikeita laskelmia.

Lisäksi korkeampi maksu perittäisiin kaikissa tilanteissa, joissa ennakkoratkaisu koskee yhteisöjen verotusta riippumatta siitä, onko hakijana luonnollinen henkilö tai yhteisö, sillä perintö- ja lahjaverotuksessa ennakkoratkaisun hakija on yleensä luonnollinen henkilö, eikä yhtiö, jonka verotusta kysymys mahdollisesti koskee.

Ehdotetuilla muutoksilla asiakkaita ohjattaisiin muotoilemaan hakemuksensa siten, että ennakkoratkaisu ohjautuisi alempaan hintaluokkaan ja vähentäisi merkittävästi ennakkoratkaisun antamisen aiheuttamaa työtä Verohallinnossa.

Kun ennakkoratkaisukysymys koskee yhteisön perintö- tai lahjaverotusta tai sellaista asetelmaa, jossa perintö- ja lahjaverolain 55 §:n 2 momentin mukaisen arvon määrittäminen on tärkeää ratkaista, on asia monessa suhteessa laadultaan ja työmäärältään rinnastettavissa yhteisöjen tuloverotusta koskeviin ennakkoratkaisuihin, jolloin niistäkin on perusteltua periä vastaavan tasoinen korkeampi maksu.

Rajoitetusti verovelvollisen lähdeveroa tai korkotulon lähdeveroa koskevista ennakkoratkaisuista perittävä maksu jaetaan kahteen hintaluokkaan

Voimassa olevan asetuksen mukaan päätösmaksu on kiinteä 450 euroa, kun ennakkoratkaisu koskee rajoitetusti verovelvollisen lähdeveroa tai korkotulon lähdeveroa. Asetusehdotuksen mukaan lähdeveroa koskevista ennakkoratkaisuista perittävä maksu jaettaisiin kahteen hintaluokkaan siten, että korkeampi, yhteisöjen tuloverotusta vastaava maksu perittäisiin tilanteissa, joissa:

- ennakkoratkaisu koskee rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:n 10 momentin osalta tuloverolain 20 a §:ää. Rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:n 10 momentin mukaan lähdeveroa ei ole suoritettava osingosta, joka maksetaan tuloverolain 20 a §:ssä säädetyt verovapauden edellytykset täyttävälle kotimaista sijoitusrahastoa tai erikoissijoitusrahastoa vastaavalle sopimusperusteiselle ulkomaiselle rahastolle. Lisäksi edellytyksenä on, että osingon saaja esittää Verohallinnolle selvityksen verovapauden edellytysten täyttymisestä.
- ennakkoratkaisu koskee rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 g §:ää, jonka mukaan tuloverolain 9 §:n 5 momentissa tarkoitettu kommandiittiyhtiö on velvollinen perimään lähdeveroa samassa lainkohdassa tarkoitettuna rajoitetusti verovelvollisen osuuteen yhtymän tuloon sisältyvästä 3 §:ssä tarkoitettua tulosta.

Alempi, voimassa olevan asetuksen mukainen maksu perittäisiin tilanteissa, joissa hakemus ei koske yllä mainittuja tilanteita.

Ehdotetut muutokset kohdistuvat hakemuksiin, jotka aiheuttavat Verohallinnossa keskimääräistä enemmän työtä ja kustannuksia, jolloin niistä on perusteltua periä nykyistä korkeampi maksu.

Rajoitetusti verovelvolliset sijoitus- ja erikoissijoitusrahastot voivat nykyisin hakea tulotyyppin mukaan ennakkoratkaisua joko rajoitetusti verovelvollisen lähdeverotuksesta (esim. osinkotulo) tai verotusmenettelylain mukaan (esim. kiinteistötulo). Ratkaistava kysymys molemmissa tilanteissa on sama, eli täyttääkö hakija tuloverolain 20 a §:n mukaiset verovapauden edellytykset. Hintaero lähdeverotuksen ennakkoratkaisun ja verotusmenettelylain mukaisen ennakkoratkaisun välillä on kuitenkin nykyisin huomattava, vaikka ratkaistava kysymys on sama. Muutoksen seurauksena hinnoittelu vastaisi jatkossa yhteisöjen tuloverotuksen ennakkoratkaisujen hinnoittelua.

Kiinteistöverotusta, varainsiirtoverotusta tai arpajaisverotusta koskevista ennakkoratkaisuista perittävä maksu jaetaan kahteen hintaluokkaan

Voimassa olevan asetuksen mukaan päätösmaksu on kiinteä 740 euroa, kun ennakkoratkaisu koskee kiinteistöverotusta, varainsiirtoverotusta tai arpajaisverotusta. Asetusehdotuksen mukaan mainittuja verolajeja koskevista ennakkoratkaisuista perittävä maksu jaettaisiin kahteen hintaluokkaan. Jatkossa yhteisöasiakkailta perittäisiin korkeampi maksu ja henkilöasiakkailta alempi maksu vastaavalla tavalla kuin tuloverotuksessa.

Yhteisöasiakkaiden verotuskysymykset ovat pääsääntöisesti monimutkaisempia ja hakemukset laajempia, jolloin niiden ratkaiseminen aiheuttaa Verohallinnolle enemmän kustannuksia kuin henkilöasiakkaiden verotuskysymykset. Yhteisöasiakkailta jatkossa perittävä korkeampi maksu parantaisi suoritteen kustannusvastaavuutta ja vastaisi paremmin päätöksen antamisen aiheuttamia kustannuksia Verohallinnolle.

Ehdotettujen muutosten seurauksena maksujen rakenne kiinteistöverotuksen, varainsiirtoverotuksen ja arpajaisverotuksen osalta vastaisi jatkossa tuloverotuksessa käytettyjen maksujen rakennetta. Eräissä, lähinnä yritysjärjestelyjä koskevissa kysymyksissä varainsiirtoverotuksen aiemmin alempi maksu suhteessa tuloverotukseen on voinut tehdä houkuttelevaksi hakea ennakkoratkaisua varainsiirtoverotuksesta tuloverotuksen sijasta. Muutoksen seurauksena varainsiirtoverotuksen ennakkoratkaisuista perittävien maksujen periaatteet olisivat yhtenäisiä tuloverotuksen ennakkoratkaisuista perittävien maksujen kanssa.

Valmisteverotusta koskevat ennakkoratkaisut ryhmitellään uudelleen kolmeen suoritteeseen ja valmisteveroluvat seitsemään suoritteeseen

Ehdotetun asetuksen 1 §:n 2 momentin 6 kohdan mukaan Verohallinnon maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat valmisverotuksen osalta valmisteverotuslaissa (182/2010) tarkoitetut luvat. Lisäksi valmisteverotusta koskevista ennakkoratkaisuista peritään päätösmaksu ehdotetun asetuksen 2 §:n mukaisesti.

Valmisteveroluvat on voimassa olevan asetuksen perusteella jaettu 13 eri suoritteeseen. Verohallinnon mukaan suoritteiden määrä on koettu liian isoksi ja rakenne monimutkaiseksi käsitteijöiden ja asiakkaiden kannalta. Suoritteiden määrä ehdotetaan supistettavaksi seitsemään suoritteeseen siten, että jokaisella lupatyypillä on oma maksunsa. Tarkoitus on, että hinnan määrittäminen ei veisi asiantuntijoilta ylimääräistä aikaa, ja että hinnoittelu olisi asiakkaille mahdollisimman selkeää. Jatkossa merkitystä ei olisi enää verottomien varastojen lukumäärällä tai sillä, onko kyseessä yhdenmukaistettuja vai kansallisia valmisteveroja koskeva lupa.

Ennakkoratkaisujen osalta valmisteverotusta koskevat päätösmaksut on nykyisin jaettu kahteen hintaryhmään vain sen mukaan, onko ennakkoratkaisu vaatinut tullilaboratorion tutkimuksen vai ei. Voimassa olevan asetuksen maksutaulukon mukaan maksu peritään kunkin tavaran osalta (euroa / tavara). Ehdotetun asetuksen mukaan ennakkoratkaisut jaettaisiin jatkossa kolmeen suoritteeseen (edullisimmasta kalleimpaan):

- ennakkoratkaisu ei vaadi asiantuntijalausuntoa toiselta viranomaiselta eikä tullilaboratorion tutkimusta
- ennakkoratkaisu vaatii asiantuntijalausunnon toiselta viranomaiselta
- ennakkoratkaisu vaatii asiantuntijalausunnon toiselta viranomaiselta sekä tullilaboratorion tutkimuksen

Lisäksi maksutaulukosta ehdotetaan poistettavaksi kohta, jonka mukaan maksu peritään tavaraa kohden. Käytännössä maksu on peritty yleisesti kutakin ennakkoratkaisupäätöstä kohden. Päätöksellä useita tuotteita ja tavaroita on voitu pitää yhtenä tavarana, jos kyse on ollut esimerkiksi saman tuotteen eri makuvarianteista. Käytäntö on ollut vakiintunutta, mutta se ei ole suoraan selvinnyt maksuasetuksesta.

Verohallinto voi antaa valmisteverotuksen ennakkoratkaisun paitsi tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta, myös toiminnan veronalaisuudesta. Nykyinen tavara- tai tuotekohtaisesti määräytyvä maksu ei sovellu hyvin niihin tilanteisiin, joissa ennakkoratkaisu koskee toiminnan veronalaisuutta.

Ehdotuksen mukaan valmisteveroluvat jaettaisiin jatkossa seitsemään suoritteeseen, joiden muotoilua selkeytetään ja yhdenmukaistetaan, mikä parantaa

asetuksen ja maksutaulukon luettavuutta ja tulkittavuutta. Hintoja ehdotetaan yhdenmukaistettavaksi siten, että saman työmäärän vaatimista suoritteista perittäisiin jatkossa sama maksu.

Rakennetta muutettaisiin siten, että jokaisella lupatyypillä olisi oma maksunsa, riippumatta verottomien varastojen määrästä tai siitä onko kyseessä yhdenmukaistettuja vai kansallisia valmisteveroja koskeva lupa. Lisäksi lupamuutoksilla olisi jatkossa lupatyypistä riippumatta vain yksi yhteinen maksu.

Maksutaulukossa hinnoiteltavat suoritteet olisivat:

- Valmisteverotuslaissa tarkoitetun valtuutetun varastonpitäjän lupa
- Valmisteverotuslaissa tarkoitetun rekisteröidyn vastaanottajan lupa
- Valmisteverotuslaissa tarkoitetun rekisteröidyn lähettäjän lupa
- Valmisteverotuslaissa tarkoitetun veroedustajan lupa
- Muiden kuin valmisteveron alaisten tuotteiden siirtomenettelyä varten tarvittava lupa
- Maksu aiemmissa kohdissa tarkoitettujen lupapäätösten muuttamisesta tai määräaikaisen luvan voimassaoloajan jatkamisesta
- Maksu aiempien kohtien mukaisissa asioissa, jossa Verohallinto antaa hylkäävän päätöksen

Suoritteiden hinnat eivät ole vastanneet täysin lupapäätösten vaatimaa työmäärää. Päätöksen aiheuttaman työn määrään ei ole esimerkiksi vaikuttanut se, onko kyseessä yhdenmukaistettu vai kansallinen valmistevero taikka se, kuinka monelle verottomalle varastolle lupaa on haettu. Valtuutetun varastonpitäjän luvan vaatimaan työmäärään ei ole vaikutusta myöskään sillä, onko valmistajalla vain kotimaisia toimituksia vai muitakin toimituksia.

Ennakkoratkaisuissa maksun määrää pyritään kohdistamaan paremmin vastaamaan kustannuksia siten, että jos ennakkoratkaisu vaatii vain Verohallinnon työtä, perittäisiin asiakkaalta matalin maksu, ja jos ennakkoratkaisu vaatii asiantuntijalausunnon toiselta viranomaiselta, perittäisiin korkeampi maksu. Mikäli asia vaatisi lausunnon ja tullilaboratorion tutkimuksen, perittäisiin kaikista korkein maksu.

Ennakkoratkaisu voi edellyttää paitsi Tullin myös muun viranomaisen, kuten Ruokaviraston, asiantuntijalausuntoa. Muun viranomaisen kuin Tullin antamaa asiantuntijalausuntoa ei ole voimassa olevan asetuksen maksutaulukossa huomioitu.

Ennakkoratkaisuissa maksu on peritty vakiintuneen käytännön mukaisesti ennakkoratkaisukohtaisesti, vaikka asetuksen maksutaulukossa suoritteet on hinnoiteltu tavarakohtaisesti. Tältä osin asetusta ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakiintunutta käytäntöä, jonka mukaan maksu peritään kutakin

ennakkoratkaisupäätöstä kohden. Päätöksellä olleita useita tuotteita ja tavaroita on käytännössä pidetty yhtenä tavarana, jos kyse esimerkiksi saman tuotteen eri makuvarianteista. Muutoksen kautta asetuksen maksutaulukko vastaisi jatkossa maksujen määräämisessä sovellettua käytäntöä.

Ennakkoratkaisuita koskeva käsittelymaksu peritään jatkossa vain asiassa, jossa Verohallinto päättää olla antamatta ennakkoratkaisua, jättää hakemuksen tutkimatta tai jättää asian sillensä

Voimassa olevan asetuksen 2 §:n 3 momentin mukaan Verohallinto voi periä päätösmaksun lisäksi käsittelymaksun silloin, kun ennakkoratkaisun hakija ei ole kirjallisessa hakemuksessa yksilöinyt kysymystä riittävästi tai esittänyt riittävää selvitystä asian ratkaisemiseksi ja Verohallinto pyytää vähäistä enemmän lisäselvitystä.

Asetusehdotuksen mukaan käsittelymaksu perittäisiin jatkossa maksuasetuksen 2 §:n 1 momentin mukaan vain asiassa, jossa Verohallinto päättää olla antamatta ennakkoratkaisua, jättää hakemuksen tutkimatta tai jättää asian sillensä. Käsittelymaksuista vaativan selvitystyön kohdalla ehdotetaan luovuttavaksi, koska käsittelymaksuilla on näissä tilanteissa vähäinen käytännön merkitys. Taustalla olevia ongelmia on tehokkaampaa hoitaa muilla keinoin, esimerkiksi madaltamalla kynnystä jättää ennakkoratkaisu antamatta epäselvään tai puutteelliseen hakemukseen.

5.3. Julkisoikeudelliset suoritteet

5.3.1. Julkisoikeudellisten suoritteiden hintojen tarkistaminen

Verohallinnon julkisoikeudelliset suoritteet hinnoitellaan valtion maksuperustelain 6 §:n mukaan, jolloin julkisoikeudellisesta suoritteesta valtiolle perittävän maksun suuruuden tulee vastata suoritteen tuottamisesta valtiolle aiheutuvien kokonaiskustannusten määrää (omakustannusarvo).

Julkisoikeudellisiin suoritteisiin ei ehdoteta hinnankorotuksia, sillä ennusteen mukaan omakustannusarvon mukainen kustannusvastaavuus saavutetaan vuonna 2025 nykyisellä hintatasolla ja omakustannusarvon mukaisen kustannusvastaavuuden odotetaan säilyvän ehdotetun asetuksen voimassaoloaikana. Tuotoiltaan isoimmat julkisoikeudelliset suoritteet ovat päätös oikeudesta tappion vähentämiseen tuloverotuksessa ja valmisteveroluvat.

6. Taloudelliset vaikutukset ja kustannusvastaavuus

Asetukseen ehdotettavilla muutoksilla on positiivinen vaikutus Verohallinnon perimien maksullisen toiminnan tuottojen määrään sekä ennakkoratkaisuiden raportoituun kustannusvastaavuuteen. Ehdotettujen hinnankorotusten arvioidaan

lisäävän maksullisen toiminnan tuottoja hieman alle 250 000 eurolla mikäli ennakkoratkaisujen kysyntä pysyy vuoden 2025 ennustetulla tasolla. Ennakkoratkaisuihin liittyvän maksullisen toiminnan tuottojen ennustetaan kaikkien ehdotettavien muutosten myötä kasvavan vuonna 2026 edellisvuodesta yhteensä noin 700 000 eurolla noin 4,5 milj. euroon.

Vuonna 2025 ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuuden ennustetaan olevan 44 prosenttia. Ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuuden ennustetaan nousevan vuonna 2026 53 prosenttiin ja vuonna 2027 noin 55 prosenttiin. Julkisoikeudellisten suoritteiden hintoihin ei ehdoteta muutosta ja niiden osalta tuottojen ennakoidaan pysyvän vuoden 2025 tasolla noin 950 000 eurossa ja kustannusvastaavuuden omakustannusarvon mukaisella tasolla.

Samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen puolituksesta luopumisella olisi positiiviset taloudelliset vaikutukset Verohallinnolle. Vuoden 2024 luvuilla laskettuna samaan asiakokonaisuuteen kuuluvien maksujen puolituksesta luopuminen olisi lisännyt maksullisen toiminnan tuottoja noin 400 000 eurolla. Ennakkoratkaisujen kustannusvastaavuus olisi vastaavasti parantunut noin 4 prosenttiyksiköllä. Nettovaikutus tällä on samaa luokkaa kuin 19 prosentin kaavamaisella hinnankorotuksella perittyihin maksuihin. Lisääntyvien tuottojen lisäksi ehdotetulla muutoksella olisi myös positiivinen nettovaikutus kustannusvastaavuuteen pienenevien kustannusten myötä, sillä muutos vähentäisi Verohallinnon hallinnollista työtä maksujen määräämisessä ja perimisessä ja vähentäisi työmäärää päätösten antamisessa tilanteissa, joissa asiakas jättää hakematta toista, nykyisin ilman lisämaksua saatavaa ennakkoratkaisua.

Perintö- ja lahjaverotusta koskevasta ennakkoratkaisusta perittävän maksun jakaminen kahteen hintaluokkaan lisää ennakkoratkaisujen antamisesta saatavia tuottoja mutta ennen kaikkea vähentävät asiantuntijoiden tekemää työtä ja sitä kautta kustannuksia. Vuonna 2024 perintö- ja lahjaverotuksen ennakkoratkaisusta määrättiin maksuja yhteensä noin 400 000 euroa. Perintö- ja lahjaverotuksen ennakkoratkaisut puolestaan aiheuttivat kustannuksia noin 1,35 miljoonaa euroa sisältäen erilliskustannukset ja niille vyörytetyn osuuden yhteiskustannuksista, joten ratkaisujen antaminen on Verohallinnolle huomattavan alikatteellista. Verohallinto katsoo, että muutoksella saataisiin aikaan säästöjä, kun maksujen rakenteella ohjattaisiin asiakkaan tekemän hakemuksen ja kysymysten sisältöä. Ennakkoratkaisujen tekeminen toisenlaisella kysymyksellä on helpompaa ja nopeampaa, ja pienentää Verohallinnolle aiheutuvia kustannuksia ja sitä kautta parantaa suoritteen tuottamisen kustannusvastaavuutta.

Rajoitetusti verovelvollisen lähdeveroa tai korkotulon lähdeveroa koskevista ennakkoratkaisuksista perittävän maksun jakaminen kahteen hintaluokkaan arvioidaan vaikuttavan vähäisessä määrin positiivisesti maksullisen toiminnan tuottoihin, mutta vaikutuksen ei arvioida olevan merkittävä, sillä lähdeveroa koskevien ennakkoratkaisuiden määrä melko vähäinen.

Myös kiinteistöverotusta, varainsiirtoverotusta tai arpajaisverotusta koskevista ennakkoratkaisuista perittävän maksun jakaminen kahteen hintaluokkaan vaikuttaisi vähäisessä määrin positiivisesti maksullisen toiminnan tuottoihin. Tässäkään tapauksessa vaikutus ei olisi merkittävä, sillä kyseisiä verolajeja koskevien ennakkoratkaisujen määrä on tyypillisesti melko vähäinen.

Muilla ehdotettavilla muutoksilla ei ole merkittävää taloudellista vaikutusta.

Ehdotettujen muutosten johdosta Verohallinnolle aiheutuviin kustannuksiin on mahdollista saada säästöä, kun maksujen rakenteella voidaan paremmin ohjata asiakkaan tekemän hakemuksen ja kysymysten sisältöä. Ennakkoratkaisujen tekeminen toisenlaisella kysymyksellä on helpompaa ja nopeampaa erityisesti perintö- ja lahjaverotuksessa, ja siten sen arvioidaan pienentävän Verohallinnolle aiheutuvia kustannuksia ja sitä kautta parantavan suoritteiden tuottamisen kustannusvastaavuutta.

7. Valmistelu

Asetus on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa.

Asioiden käsittelystä valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa 4.9.2025 annetun valtioneuvoston määräyksen kohdan 2.2.10. mukaan valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa on ennen päätöksen tekemistä käsiteltävä valtiolle perittävien maksujen perusteita koskevat hallituksen esitykset sekä maksuasetukset, kun esityksessä on kysymys vuositasolla vähintään 5 000 000 euron määräisestä maksutulosta tai valtiovarainministeriö ei ole lausunnossaan puoltanut maksujen vahvistamista ehdotetulla tavalla.

Valtiovarainministeriön budjettiosasto on lausunnossaan puoltanut asetuksen antamista ehdotetussa muodossa. Asetusehdotusta ei ole asian vähäisen yleisen merkityksen vuoksi tarkastettu oikeusministeriön laintarkastuksessa.

8. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2026.

Asetuksen voimassaoloajaksi ehdotetaan kahden vuoden määräaika. Asetus olisi siten voimassa 31.12.2027 saakka.

Liite

Kustannusvastaavuuslaskelma

Liite

Kustannusvastaavuuslaskelma

			Tavoite 2026 (Sisältäen tässä aloitteessa ehdotetut muutokset)	Tavoite 2027 (Sisältäen tässä aloitteessa ehdotetut muutokset)
ENNAKKORATKAISUT	Tilinpäätös 2024	Ennuste 2025		
Tuotot	2 137 859	3 800 000	4 581 000	4 750 000
Henkilöstökustannukset	2 370 025	2 419 000	2 493 000	2 570 000
Muut suorat kustannukset	253	0	0	0
Tukitoimintojen kustannukset henkilöstö	3 643 279	3 329 000	3 431 000	3 530 000
Tukitoimintojen kustannukset muut	2 163 208	1 996 000	1 996 000	1 950 000
Poistot	1 049 207	775 000	698 000	575 000
Korot	35 205	35 000	35 000	35 000
	9 261 177	8 554 000	8 653 000	8 660 000
Kustannusvastaavuus %	23,1 %	44 %	53 %	55 %
			Tavoite 2026 (Sisältäen tässä aloitteessa ehdotetut muutokset)	Tavoite 2027 (Sisältäen tässä aloitteessa ehdotetut muutokset)
JULKISOIKEUDELLISET SUORITTEET	Tilinpäätös 2024	Ennuste 2025		
Tuotot	656 510	936 000	940 000	940 000
Henkilöstökustannukset	163 515	139 000	160 000	165 000
Muut suorat kustannukset	482	0	0	0
Tukitoimintojen kustannukset henkilöstö	387 819	354 000	373 000	380 000
Tukitoimintojen kustannukset muut	196 175	181 000	193 000	193 000
Poistot	287 263	212 000	195 000	185 000
Korot	18 647	19 000	19 000	19 000
	1 053 901	905 000	940 000	942 000
Kustannusvastaavuus %	62,3 %	103 %	100 %	100 %